Triumful dreptăţei!

După cum în lumea fizică există o explicare a adevărului ştiinţific bazat pe raţiunea echilibrului dintre forţele naturei, tot astfel există o lume a adevărului moral, şi o explicare a acestui adevăr, în virtutea *Principiului echităţei morale* prin realizarea deplină a ideilor ce-l formează. Războiul, în totdeauna mai mult de cît viaţa normală a popoarelor, şi în special războiul actual, dă o explicare mai elocventă a acestui principiu, avînd urmările cele mai lapidare.

După cum o forţă fizică abordă, pornind să pună în mişcare elementele ce alcătuesc o altă forţă de ex. *Vîntul*, care poate deveni uragan, dislocînd într'o parte, distrugînd atîtea vieţi în altă parte, tot el, Vîntul, are un rost raţional, căci este aşteptat de polenul unei flori, ca să poată fi dus spre fecundare către o altă floare, şi fără de care nu s'ar realiza un adevăr în fiziologia naturei.

Şi după cum în viaţa fizică realizarea unui adevăr impune sacrificii, naturei, pentru menţinerea echilibrului ei, tot astfel în viaţa morală, realizarea unui adevăr moral, triumful unei idei, presupune enorme sacrificii morale.

In actualul război, de n'ar fi pornit urgia, lăcomia nemţească, care să aprindă întreg continentul, dacă n'ar fi fost acest *odios balast moral* care să provoace dislocarea vieţilor atîtor popoare, unele distruse, altele ruinate, nu s'ar fi realizat în altă parte, pentru noi cel mai înalt şi măreţ principiu moral, ştiinţific, din istoria unui popor, nu s'ar fi realizat ideea dreptăţei naţionale spre desrobirea fraţilor şi adunarea laolaltă. *Dar trimful dreptăţei trebuia să vie! Şi a venit!*

Este ziua noastră! este ziua echităţei morale. Iar dacă cei ce au pornit războiul duc un război de ireosire, *noi* însă se ştie ducem un război pe baza unui *Ideal* ce a zguduit atîtea minţi şi a îngropat neîmpăcatele atîtea inimi româneşti în cursul veacurilor.

De aceea mai presus de solemna jertfă a miilor de trupuri voinicesti ce vor fi căzut şi vor mai cădea poate, mai presus de vecinele, de jalea unei lumi ameţită şi secătuită de durere pe urma celor duşi!... planează duhul supremei mîngîieri, planează sufluł realizării celui mai măreţ *Ideal* din istoria neamului nostru...

Fericiţi sunt eroii cari au avut norocul să poarte triumful dreptăţei!

Fericiţi sunt eroii cari aduc la îndeplinire crezul acesta!

Numele lor vor rămîne în istoria timpurilor şi din cartea veşniciei vor fi învăţate şi rostite cu pioşie de la copii şi pînă la bătrîni...

De aceea mamele să nu-şi mai plîngă fiii... Soţiile să nu-şi mai plîngă bărbaţii... Surorile să nu mai dorească întoarcerea fraţilor lor... Lacrimile lor să fie doar simbolul unei bucurii fără seamăn, să fie isvorul celei mai înalte mîndrii, că *Ei* au fost aleşii, *viteji cari vor eterniza cea mai mare glorie a neamului românesc.*

Fausta Rădulescu

Brăila.

ADUCERI AMINTE

UN EROU DINTRE AI NOŞTRI

— AUREL MUREŞEANU —

Vechea, neclintita, valoroasa sentinelă a românismului de peste Carpaţi, nemuritoarea „Gazetă a Transilvaniei", face de-acuma parte din presa României libere. Cu emoţiune şi însufleţire am salutat-o în mijlocul nostru, unde a fost sufleteşte întotdeauna, iar acuma este şi aevea.

Vom slăvi de-apururea şi hărnicia celor cari, prin atîtea greutăţi şi cu atîtea jertfe, au ţinut mereu înălţat acest stindard pînă în clipa cea mare, şi memoria acelora cari, timp de aproape un veac, s'au perindat la cîrma acestei nave de speranţe şi de îmbărbătare, în mijloc de furtuni şi de valuri furioase, ameninţătoare dar neputincioase de a o înghiţi.

Sunt abia cîţiva ani decînd unul din aceştia, urmaşul Mureşenilor, nepotul lui Andrei cîntăreţul imnului nemuritor al deşteptării, şi fiul lui Iacob, care a primit din mînile lui George Barit şi a purtat ani îndelungaţi cîrma „Gazetei", Aurel Mureşeanu, a închis ochii pentru veşnicie, la postul de onoare pînă în ultima clipă.

Atunci am aflat şi am scris despre „ultima zi a unui erou" cîteva rînduri pe cari nu pot să nu le reamintesc astăzi, ca prinos adus vrednicei „Gazete" cu a cărei confraternitate ne-am mîndrit şi ne vom mîndri de-a pururea:

...—Se cîntă eroii cari triumfă sau cad cu arma în mînă, pe cîmpul de luptă, în lucirea soarelui singerînd sub ploaia de săgeţi sau de plumb... Se cîntă cu drept cuvînt eroii aceştia, luptători pentru cauze mari, jertfitori de sine pentru viaţa şi libertatea popoarelor; vrednici sunt ca lirele poeţilor să se înstrune şi să nemurească, în icoana nepieritoare a cuvîntului maestru, clipa fulgerătoare a gloriei lor, ce ae-vea a lucit în mii şi mii de ochi prieteni sau duşmani...

Dar eu aş vrea să aud acuma un imn cîntat eroului care n'a purtat spadă, arc sau flîntă pe cîmp afară, pe dealuri sau în văi, şi totuşi a luptat luptă crîncenă şi a căzut glorios într'însa. A luptat luptă neegală cu prigonitorul neamului său, — condeiul fiindu-i singura armă, mintea şi inima, — raţiunea şi sentimentul — singura-i bogăţie, — pe cînd dusmanul putea să ridice, şi a ridicat împotrivă-i puterea formidabilă a despotismului organizat, în care şi spadă şi lege sunt în mîinile aceluiaş nelegiuit, ce tot el te loveşte şi tot el te şi judecă.

„Din toate avea vrăjmaşul mai mult decît noi", — zice eroicul prefect al Salinelor, Popa Balint, în raportul lui despre luptele ce a condus în 1848, — „numai din curaj şi din perseverenţă nu"... Astfel a putut zice şi eroul a cărui luptă şi cădere aş dori să o aud nemurită în cîntecul cel veşnic al slavei.

Cîntul din urmă aş dori mai ales să mi se repete, şi repetate şiştieri de inimă să-mi stoarce din ochi lacrima sfîntă a ţinerii de minte. Bogat rod să fecundeze în sufletul meu la icoana luptei acesteia, dusă pînă la ultima răsuflare şi sfîrşită cu cel mai solemn gest ce cu blîndeţea cea mai poruncitoare din cîte porunci pot fi, ne spune tuturora: „Urmaţi-o!"

Să mi-l arate cîntăreţul pe eroul bătrîn, biruit trupeşte, dar cu mintea lucidă de sentinelă pururea veghetoare, să mi-l arate înlănţuit în odaia lui de lucru, întins pe patul de suferinţă înfăşurîndu-şi cu seninătate sufletul în rugăciunea lui de toate zilele către Dumnezeul atotputernic al neamului său...

Să mi-l arate apoi făcînd, după această rugăciune, o „rugare"... O rugare către puternicul domn trimis spre cercetarea acestui neam cu tot ce poate fi plagă pămînteacă, precum că să-l ierte dacă nu poate veni la cea mai nouă citare a lui ca să mai judece după ce-l mai lovise odată, — fiindcă puterile trupeşti nu-l mai iartă, au fost biruite în sfîrşit, istovite cele dintîi în luptă... De atîtea ori a fost hărţuit de „judecătorul" acesta iar el nu l'a lăsat niciodată să aştepte. S'a înfăţişat întotdeauna înaintea lui cu fruntea senină, a auzit certarea, şi-a împlinit osînda, — apoi s'a întors iarăş la postul său şi şi-a urmat înainte, neînfricoşat, munca cea fără altă răsplată văzută... Acum nu poate să se mai înfăţişeze, picioarele nu-l mai poartă, — şi astfel se roagă de puternicul domn şi judecător să oştenească dînsul şi să-i rostească noua osîndă la patul în care sluga dumisale vinovatul cel fără îndreptare, e acuma ţintuit.

Osînda ce are să vină nu-l face să uite pe cea care o are încă de împlinit. Căci aşa vin ele, fără răgaz, — încît cu adevărat îndîrjitul prigonitor trebuie să-şi zică adesea: cînd oare mai are vreme omul acesta să se gîndească şi la gazeta lui, cînd mai are el tihna să pună mîna pe condeiu şi să grămădească asupra capului său nouă şi tot mai nouă urgii,— numai pentru mulţămirea de a întreţine în sufletul neamului prigonit sperarea şi puterea de împotrivire, — căci altceva decît aceasta nu are?!. Nu uită osînda învinsul veşnic biruitor; cere să se stingă la un loc tot ce mai este ban în casă, mijlocul de trai al lui şi alor săi, — să se vîndă tot ce se poate vinde, dacă nu se ajunge, — tot, ca să se plătească de vina de a nu avea de vînzare lucrul cel mai de preţ ce ar vrea să-i cumpere duşmanul... Şi să i se trimeată „amenda"; să se împlinească şi osînda asta; să nu-i rămînă cu nimica dator...

Aşa... Şi acuma a bătut iar ceasul muncii. S'a plătit de duşman. Acuma trebuie să se gîndească la ceea ce datoreşte neamului. Plăteşte din sărăcia lui pînă la un creiţar şi pînă la un ceas de închisoare aceluia, — din belşugul sufletului său dă acestuia. Aceluia ceea ce-i datoreşte pe nedreptate şi silnicie, — acestuia ceea ce singur şi-a croit ca o datorie. Se achită de tot, şi în fiecare zi e gata să dea socoteală în faţa oamenilor şi a lui Dumnezeu. A oamenilor buni ca şi a celor răi, — a lui Dumnezeu celui îndurător, ca şi a lui Dumnezeu celui căruia îi place să ne certe ori să ne pună la încercare.

S'a împlinit şi munca. Mîine va apărea gazeta, nesovăitoare ca întotdeauna, neclintită în drumul ei tras cu neîndupleeată hotărîre. Între două osînde s'a făcut aceasta, cum s'a făcut şi mai de mult între alte osînde, — şi cea din urmă l'a găsit pe luptătorul veteran tot atît de neîncovoiat ca şi cea dintîi pe tînărul vînjos de odinioară.... De cît să se încovoaie, mai degrabă se frînge...

S'a împlinit munca. Bătrînul erou închide ochii... Şi nu-i va mai deschide.

Bine şi-a împlinit ziua, cum şi lera împlinit pe toate ale luptei, cum şi-a împlinit viaţa întreagă. Senina pace care odihneşte pe faţa lui de patriarh, grăieşte de pacea sufletului ce nu s'a odihnit decît odată cu odihna cea veşnică... Nu este sînge şi fum de arme de foc în pletele lui cărunte — dar lauri aduceţi totuşi să încununaţi fruntea aceasta palidă, ce trebuie să vă vorbească de răni nevăzute din cari sîngele se scurge, picătură cu picătură, pînă la cea din urmă...

...Iată ceea ce aş vrea să ascult, din graiul unui cîntăreţ maestru, în ore cînd aducerea aminte, răscoleşte, prinde să se avînte şi să cheme, cu glasuri de trîmbiţă, răsplata! răsplată pentru toţi! — lauri pentru cei morţi şi... Ce mai lipseşte aci, ca să împlinească glasul şi braţul care se ridică din lumea dreptăţilor!

Ion Gorun

PROPUNERI

Primim următoarele:

Sunt de părere, în interesul vital al ţării, ca guvernul nostru să studieze şi să ia măsuri de urgenţă asupra următoarelor puncte:

1) Nici bărbaţi bătrîni sau tineri, nici femei, nici copii de la vîrsta de 7 ani în sus, străini, să nu mai aibă voie a sta prin oraşele şi satele ţării, şi cu deosebire în Bucureşti, ci pe toţi să-i trimită într'un lagăr;

2) Toate clasele străinilor, fără excepţie de naţionalitate, să fie percheziţionaţi foarte amănunţit;

3) Nici o servitoare, guvernantă, etc., străine, să nu se permită a sta, ci să fie duse în lagăre.

Aceste măsuri excepţionale sunt necesare cu atît mai mult că, după cît se pare, duşmanii noştri sunt în cunoştinţă de mişcarea de la noi, în unele direcţiuni.

*

D. N. I. Bossie ne scrie:

„Îmi permit să vă fac o propunere: sunt foarte mulţi iubitori de sport cari posed binocluri de o calitate mai bună şi le ţin în casă fără nici un folos. Ar fi nemerit un apel către aceî cari posedă asemenea binocluri să le împrumute tunarilor noştri din Bucureşti, spre a putea observa mai bine avioanele inamice".

Din parte-ne, rugăm pe cei cari au binocluri bune să le trimeată Arsenalului şi Pirotechniei.

REGINA MARIA

A ROMANIEI

vorbeşte despre războiu

Iată declaraţiunea făcută unui corespondent al ziarelor americane de către Regina Maria a României:

„Ştiţi, nice, că atît eu cît şi regele, am avut o perioadă de grele încercări, căci nici unul din noi nu eram români. Unii şi-au închipuit şi îşi închipuiesc că originile noastre şi rudeniile noastre trebuiau să aibă o înrîurire asupra atitudinii noastre şi asupra intenţiunilor noastre.

Acesta e falş. Noi dorim mai mult decît orice fericirea României şi noi nu ne gîndim de cît la interesul României, căci noi ştim cari sunt datoriile şi responsabilităţile impuse de situaţiunea noastră. Asupra acestui punct ca şi asupra altora, regele şi eu suntem în deplin acord, căci amîndoi n'avem altă ţintă de cît binele ţării. Ceia ce voim noi, e o Românie mare, prosperă, şi noi mai dorim ca sub domnia noastră să şi realizeze îndreptăţitele sale ideaiuri naţionale.

Cît despre mine sufăr situaţia paradoxală pe care acest război a creat-o surorilor mele, dintre cari una, născută în Germania, este azi marea ducesă Cyrille de Rusia şi se devotează pe cîmpul de luptă de pe frontul oriental pentru alinarea suferinţelor răniţilor ruşi, iar alta, născută în Rusia, este marea ducesă de Hohenlohe. Cît despre mama mea, princesa rusă din naştere, pentru că era înainte de căsătorie mare ducesă de Rusia, ea a rămas de la începutul războiului în mijlocul supuşilor săi din Saxa Coburg Gotha, unde ea este marea ducesă domnitoare dela moartea tatălui meu. Ea a ştiut să dezarmeze orice neîncredere, care i s'a arătat în mediul german, devotîndu-se la uşurarea nenorocirilor şi durerilor pe cari acest război le pricinueşte popoarelor din ducat.

Acestei misiuni sacre, care e aceia ce femeile trebue s'o îmbrăţişeze, mă voi consacra şi eu, în caz de război, fericită de a mă devota pentru poporul român".

(„Petit Parisien")

Când vom ajunge
PE LA NOI...

Cînd vom ajunge pe la noi,
Cu scumpul nostru Tricolor,
Vor plînge toţi vecinii 'n prag,
Vor plînge 'n murmur de izvor
Poveştile bătrîne...

Şi la căminu-mi pustiit
Va reveni trecutul drag
Şi re'nviind pe toţi ai mei:
Al lacrimilor lor şirag
Cu flamura 'l voi şterge!...

Din codri-ascunşe vor eşi
Şi Cosînzenele în plai;
Spre lumă ascunse din poveşti
Ne vor conduce cu alai
Sub cer fără hotare...

Şi doinele se vor trezi
Şi-iutindu-şi plînsul în cor
Vor povesti că nu mai e
De ce să plîngă în Ardeal:
In ţara lor de-acuma!

. . . . . .

Cînd vom ajunge pe la noi
Să trageţi clopotele 'n sat;
Căci de amarul milenar
Chiar Dumnezeu îndurerat
Va fi cu noi!...

Adrian G. Rosianu

Când se anunţă sosirea aeroplanelor duşmane, nu staţi pe străzi sau curţi, ci intraţi în case, ganguri sau pivniţe, ca să nu vă primejduiţi viaţa.

Evenimentele din Grecia

Proclamaţia comitetului „Apărarea Naţională" din Grecia către poporul şi armata greacă

Apelul către popor

Grecii

De cîtva timp duşmanul secular al naţiunei noastre, care din toate timpurile a comis cele mai mari crime contra poporului grec, a pus stăpînire pe Macedonia de est şi pe o parte din cea de vest. Populaţia, surprinsă nepregătită, muritoare de foame şi neînarmată, n'a putut să opuie nici o rezistenţă. Armata care era pusă acolo ca să apere onoarea Greciei, a reuşit în unele părţi să respingă pe năvălitor, dar fie că a primit ordine de la guvern, fie că n'avea destule forţe, a trebuit să se retragă.

Populaţia Macedoniei, pînă mai eri fericită, e nevoită acum să se refugieze, goală şi flămîndă, cri unde găseşte azil. Şi în acest exod al ei preîntîmpină mare rezistenţă din partea năvălitorului.

Şi restul Macedoniei era să aibă aceeaşi soartă tristă dacă Dumnezeu nu o punea sub scutul armatelor unor Mari Puteri, prietene Greciei şi al căror nume este adînc săpat şi bine cuvîntat în orice inimă grecească.

Factorul irresponsabil (regele) a încredinţat puterea unui guvern rapace, organ al intereselor străine şi care nu numai că a cedat năvălitorului pămîntul strămoşesc, dar a chemat pe năvălitor şi l'a condus ca să subjuge populaţia, să umilească steagul grecesc.

In aceste momente, cele mai triste prin cari a trecut vreodată naţiunea, nu mai există nici o scăpare dacă nu ia puterea *alesul poporului*, acel care a regenerat Grecia, care a dublat-o şi a întărit-o.

Pînă atunci însă datoria oricărui grec este să nu se supuie autorităţilor, cari au trădat patria şi au îndoliat gloria Greciei.

Creta eroică n'a încetat un moment, de secole, să ia armele contra tiranului secular pînă cînd nu s'a văzut liberă pe ea şi graniţele Grecici libere de la mare pînă la Rodopi.

Trebue care să ne lăsăm noi mai pe jos?

De la voi cerem să ne sprijiniţi în acţiunea noastră, siguri fiind că ea corespunde cu dorinţele şi simţămintele voastre.

Fără să dizolvăm autorităţile constituite, chemăm poporul grec să ne dea toată încrederea, iar de la autorităţi cerem sprijin ca să putem alunga pe duşman de pe pămîntul Macedoniei.

Să ne alăturăm de armatele puternice ale Aliaţilor pentru atingerea idealului nostru.

Apelul către armată

Ofiţeri, subofiţeri şi soldaţi greci!

Purtaţi nobila uniformă a armatei şi Patria în voi şi-a pus toată încrederea pentru realizarea idealului şi pentru liberarea de sub jugul asupritorilor.

Sunt încă recente trofeele pe cari le-aţi cucerit dela Sarantaporu pînă la Guimaia, de la mare pînă la Ohrida, iar laurii nu s'au vestejit încă pe frunţile voastre.

Cu ce mîndrie vă admira poporul grec care vedea retrăind în voi pe luptătorii dela Maraton, pe ostaşii lui Alexandru cel Mare, pe ai lui Foca, pe vulturii lui Kolocotroni şi Karaiscaki.

Ferice de ţara care a brănit astfel de copii.

Duşmanii noştri au îndrăznit să încalce pămîntul vostru, să răpească forturile voastre, să vă ia armele, să scoboare steagul grecesc, aducînd nenorocirea populaţiei.

Pe pămîntul pe care eri l'aţi liberat cu sîngele vostru şi al fraţilor voştri, azi calcă piciorul duşmanului. Forturile se află în mîinile duşmanului nostru secular, bulgarii.

Ei răpesc averile grecilor, necinstesc fetele noastre, lasă să moară de foame pe copii la sînul mamelor, steagul grecesc nu mai fîlfîie, fiind scoborît şi înfăşurat de regimentele noastre.

Amintiţi-vă de tradiţiile nobile ale naţiunei şi ascultaţi de glasul Patriei.

Au rezistat ai noştri, şi mulţi au căzut pe altarul patriei. Era greu însă să respingem pe năvălitor. Unul lupta contra zece. Şi nu era destul numai dispropoţia aceasta, ci ordine de sus invita pe apărătorii Macedoniei să predea bulgarilor, fără luptă, ţara.

Azi la Demirhisar, la Seres, Drama şi la Cavala piciorul bulgar molepseşte pămîntul grecesc şi armata greacă de acolo e prizonieră.

Poate oare să rămîie indiferentă armata greacă la aceste suferinţe ale poporului grec?

Patria grav încercată, vă chiamă să alungaţi pe duşman alăturea de armatele Aliaţilor de „apărarea naţională".

A nu te supune celui care trădează Patria, nu e laşitate.

Armata greacă, care şi-a unit în totdeauna soarta cu aceea a poporului grec, nu trebue nici un moment să stea în nelucrare, ci punîndu-se în capul lui bleze Grecia şi să o ducă la să dubleze Grecia şi să o ducă la glorie.

locot.-colonel de cavalerie; C. *Mazarakis*, locot.-colonel de artilerie; D. *Cocalas*, general de divizie; P. *Arghiropulos*; *Al. Zanas*; D. *Pazis*, doctor, reprezentant al Seresului; Gh. *Zervos*, reprezentant al Dramei şi P. *Grecos*, reprezentantul Florinei.

GERMANIA ODIOASA

Germano-bulgărimea socoate că-şi face o glumă trimiţîndune aparatele ei asasine. E însă o glumă sinistră care se va sparge tot în capul ei. Războiul nu va dura doar o eternitate. Va veni pacea şi atunci ura mortală ce nemţii au făcut să încolţească—prin mijloacele infernale la cari recurg—în pieptul fiecărui locuitor al ţărei româneşti îşi va da roadele.

Nemţii au fost întotdeauna greoi la minte, n'au dat nici odată dovadă de judecată sprintenă, căci, altfel, ar fi priceput că, cu pirateria-le—care ne dezvăluie toată sterpitudinea sufletului lor, în care nu încape nici un principiu moral — nu vor ajunge decît la un rezultat contrariu aceluia pe care îl visează. Mai rămăseseră la noi cîţiva naivi cari păstrau încă o umbră de stimă pentru poporul-maşină, amăgîndu-se cu himera unor însuşiri ce nu existau decît la suprafaţă, dar, în realitate, constituiau pojghiţa ce ascunde cuiburi de perversitate, mişelie, banditism, brutalitate, sete de sînge, pofte de fiară.

S'au curăţit însă şi ei, şi, pe zi ce trece, ura împotriva neamţului creşte, se umflă, se întinde, ia proporţii nebănuite, şi, cînd va veni pacea, nimic nu va mai fi în stare s'o potolească. Dimpotrivă. Atunci va trebui să-l facem să simtă cu şi mai multă tărie călcîiul nostru.

Sute de mii nemţi—şi fraţii lor unguri şi bulgari—au supt luptele acestei ţări, s'au înfruptat, mai mult ca indigenii, din bunătăţile ei, au trăit o viaţă de belşug, primiţi cu braţele deschise, şi banul nostru l-au trimis *dincolo*, la ei, ca să poată, cînd va veni vremea, să loveaască tot cu ei în noi.

In viitor însă nu va mai fi aşa. **Boicot pentru tot ce nemţesc! Aceasta ne va fi sfînta lozincă.** Au trimis asupra noastra bombe cari să ne ucidă. Noi le vom răspunde în mod civilizat, fiindcă, oricît ne-am sforţa să ne stăpînim brutalitatea, nu s'ar fi realizat ideea dreptăţei naţionale spre desrobirea fraţilor şi adunarea laolaltă. *Dar trimful dreptăţei trebuia să vie! Şi a venit!*

Este ziua noastră! este ziua echităţei morale. Iar dacă cei ce au pornit războiul duc un război de ireosire, *noi* însă se ştie ducem un război pe baza unui *Ideal* ce a zguduit atîtea minţi şi a îngropat neîmpăcatele atîtea inimi româneşti în cursul veacurilor.

De aceea mai presus de solemna jertfă a miilor de trupuri voinicesti ce vor fi căzut şi vor mai cădea poate, mai presus de vecinele, de jalea unei lumi ameţită şi secătuită de durere pe urma celor duşi!... planează duhul supremei mîngîieri, planează sufluł realizării celui mai măreţ *Ideal* din istoria neamului nostru...

Fericiţi sunt eroii cari au avut norocul să poarte triumful dreptăţei!

Fericiţi sunt eroii cari aduc la îndeplinire crezul acesta!

Numele lor vor rămîne în istoria timpurilor şi din cartea veşniciei vor fi învăţate şi rostite cu pioşie de la copii şi pînă la bătrîni...

De aceea mamele să nu-şi mai plîngă fiii... Soţiile să nu-şi mai plîngă bărbaţii... Surorile să nu mai dorească întoarcerea fraţilor lor... Lacrimile lor să fie doar simbolul unei bucurii fără seamăn, să fie isvorul celei mai înalte mîndrii, că *Ei* au fost aleşii, *viteji cari vor eterniza cea mai mare glorie a neamului românesc.*

Fausta Rădulescu

Brăila.

Ultime informaţii

♦ *Se anunţă din Petrograd: Congresul reprezentanţilor industriei şi comerţului rusesc a înmînat un memoriu miniştrilor de externe şi de comerţ în privinţa apropierei comerciale dintre Rusia şi România.*

Măsurile următoare au fost proectate: să se reguleze transporturile de călători şi de mărfuri între Rusia şi România; să se simplifice formalităţile paşapoartelor precum şi cele vamale; să fie înfiinţată o Bancă rusească în România; în fine o misiune specială de studii să fie trimisă pe piaţa românească.

♦ *S'a suspendat pînă la alte dispoziţiuni valabilitatea biletelor de abonament pentru călătoria pe liniile C. F. R.*

Prin urmare, dela data publicaţiunei de faţă, posesorii biletelor de abonament vor trebui, pentru orice călătorie vor face pe calea ferată, să-şi cumpere bilete întregi de călătorie, iar biletele lor de abonament se vor considera ca fără nici o valoare pentru călător.

♦ La 1 Octombrie începe să funcţioneze *Adăpostul de copii al mobilizaţilor*, în calea Rahovei, în localul Şcoalei de Comerţ, mort pe cîmpul de onoare în ziua de 16 August a. c. şi înmormîntat în Cimitirul Daşova din Corabia, la 17 August 1916.

Rugaţi-vă pentru dînsul.

Corabia, Septembrie 1916.

Adînc întristaţii: Constantin şi Lelia Rătescu, Paul şi Coca Rătescu cu fiica lor şi locotenentul Ovid Rătescu, precum şi întreaga familie, au nemărginita durere a anunţa pierderea prea iubitului lor frate şi cumnat

George G. Rătescu

Avocat în Brăila
Sublocotenent de rezervă în reg. 78 infanterie
In etate de 28 ani

mort pe cîmpul de luptă în noaptea de 5—6 Septembrie.

Rugaţi-vă pentru dînsul.

Soţia: Elise Lăzărescu împreună cu întreaga familie cu nemărginita durere a vă anunţa pierderea prea iubitului lor

Adolf Lăzărescu

comerciant de lemne

încetat din viaţă Simbătă 17 cor., în etate de 56 ani, victima bombelor aeroplanelor duşmane.

Şi vă roagă a lua parte la ceremonia funebră care va avea loc azi Luni 19 Septembrie, ora 3 d. a. la cimitirul israelit (Filantropia) unde se află depuse rămăşiţele pămînteşti.

Acesta ţine loc drept invitaţie.

Pe veci nemîngîiata mamă Natalia Negru, împreună cu familiile Negru şi Iosif au nemărginita durere, de a aduce la cunoştinţă încetarea din viaţă a adoratei lor

Corina St. O. Iosif

în etate de 11 ani

în ziua de 13 Septembrie, victimă a unei bombe duşmane.

INSTITUTUL

„Modestia"

din oraşul Buzău, face cunoscut părinţilor elevilor, din cursul primar, liceal şi facultativ, ca în ziua de 1 Octombrie se redeschid cursurile. Inscrieri se primesc în fiecare zi în cancelaria Institutului.

1274

EXPOZIŢIE PERMANENTA de

BLUZE ROMINEŞTI

Modele noi, rochi, rochiţe, capoade, cămăşi, toate lucrate artistic şi cu preţuri surprinzator de ieftine

LA PANSEA cal. Victoriei, 51

1071

De închiriat

Dela Sf. Dumitru a.c., pentru hiurouri sau locuinţe, mai multe multe apartamente spaţioase în centrul financiar al Capitalei, prevăzute cu electricitate, încălzire centrală şi ascensor.

Doritorii se vor adresa la sediul societăţei de asigurare URANIA, Palatul Băilor Eforiei, Bulevardul Elisabeta 5, între orele 10—1 a.m.

1278

---

21 ani de succes 21

Către domni Agricultori

Saramuraţi grânele numai cu

Saramura FLORICA

Feriţi-vă de imitaţiuni

De vânzare la principalele magazine şi la fabrica FLORICA, Craiova

21 ani de succes 21

177

O rugaminte părintească

Toţi colegii şi camarazii de orice grad, şi orice persoană ar avea cunoştinţă de sublocot. Georgescu D. Octavian din reg. 9 călăraşi, escadronul al 2-lea, sunt rugaţi călduros să ne dea deslusiri, dacă este rănit în vreun spital, sau dacă este prizonier sau mort pe cîmpul de onoare.

Orice ştire cît de dureroasă, va fi primită cu resemnare, mulţumind cu mare recunoştinţă celor cari ne vor anunţa.

Părinţi Emilia şi Tache Georgescu

Str. Sculpturei n-ru 42 Bucureşti

1266

Rugăminte duioasă

Domnii ofiţeri şi camarazii de arme cari au cunoscut pe plutonierul rezervist Nacu Vasile din reg. 75 infanterie, batalionul 4, compania 15, sunt călduros rugaţi de dezolata sa soţie şi 3 copilaşi, a-mi comunica pe adresa de mai jos dacă sus numitul este: rănit, căzut pe cîmpul de onoare, sau prizonier.

Oricare va fi vestea, cu resemnare va fi primită şi vă mulţumesc cu multă recunoştinţă.

Locotenent Tomescu Ioan

Bucureşti, strada Matei Millo 40.

RUGAMINTE

Familia soldatului Mirescu Zaharia, regimentul 80 dispensat, compania 16, batalionul 4, roagă pe toţi cunoscuţi şi camarazi a comunica ori ce ar şti despre dînsul, d-lui Dumitru Iliescu, str. Decebal 7. (La Restaurantul fost Tobocl). 1262

Rugăminte

Rog pe cine are cunoştinţă de soarta sergentului Nicolae N. Bădescu din reg. 80, bat. 2 comp. 6 să-mi facă cunoscut oricare ar fi soarta lui. Maria N. Bădescu, str. Principatele Unite 51, Bucureşti.

Mulţumindu-i din suflet.

Institutul nou de educaţie

sub conducerea domnişoarelor Octavia Cristodulo, Elvira Constandachi

Curs primar mixt — secundar complect — Curs facultativ

16 strada Minervei 16

1261

Apel

către toţi notarii din ţară

Iubiţi colegi,

Fiindcă parte din noi trebuia a ne da tributul de sînge pentru mărirea scumpei noastre patrii, însă fiind scutiţi de către conducătorii noştri pentru a lua parte la servicille din lăuntrul ţărei, cred de a noastră datorie ca să venim în ajutorul fraţilor noştri, plecaţi pe cîmpul de onoare prin alte mijloace spre a contribui astfel cu toţii la greaua sarcină ce s'a creiat ţărei prin intrarea în războiul de desrobire a naţiunilor.

Spre acest scop, subsemnatul vă roagă ca fiecare dintrej noi să contribue cu salariul pe cel puţin o jumătate lună şi din suma astfel adunată să se înfiinţe un spital de răniţi şi, eventual şi alte ajutoare ce conducătorii noştri ar găsi cu cale. Contribuţia aceasta, să ni se facă prin reţineri din chitanţa de salariu deodată sau în două rînduri iar declaraţiile de consimţimînt din parte-ne să fie înaintate domnilor prefecţi de judeţe.

Cred că veţi binevoi a adera cu toţi la acest apel şi în speranţă vă rog a primi salutări colegiale.

N. M. Popescu

Notarul com. Strejeşti de sus, Romanaţi

De arendat

Moşia Gura Văei jud. Vaslui, gara Rebricea, situată pe moşie, cu începere de acum. Întinde 825 hectare. A se adresa d-lui inginer Macarovici, Ploeşti, calea Bucureşti n-rul 16. 1275

S'a PIERDUT

Sâmbătă 17 Septembrie c., seara, pe calea Griviţei sau pe linia tramvaiului electric dela Foişorul de foc la podul Sf. Elefterie, un PORTOFEL de piele galbenă, conţinând mai multe acte, polite şi lei 500 numerar. Găsitorul este rugat a reţine numerarul şi a trimite actele şi poliţele d-lui Ion Cioc, strada Crăiţesei 8, fundătură.